

عنوان مقاله:

گردشگری عشایری جلوه ای از گردشگری فرهنگی نوستالژیک

محل انتشار:

همایش ملی گردشگری، سرمایه های ملی و چشم انداز آینده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

لیلا نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی توریسم، گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان

سیداسکندر صیدیایی - استاد یار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه اصفهان دکنتر

خلاصه مقاله:

امروزه گردشگری یکی از پر طرفدارترین و در عین حال به روزترین صنعت دنیا محسوب میشود به گونه ای که انواع آن توانسته بخش اعظم فراغت افراد در سر تا سر دنیا را پر کند. در این میان گردشگری عشایری به عنوان یکی از نوین ترین زیر شاخه های گردشگری نوستالژیک به عنوان فرصتی نوین به بیان و معرفی چشم انداز های مناطق عشایری و ایلات که به دیدنی ترین جاذبه عصر تکنولوژی لقب گرفته اند، می پردازد. نحوه زندگی و آداب و رسوم عشایر ایران برای جامعه یکجا نشین و خسته از رفتار های تکراری میتواند از جذابیت خاصی برخوردار باشد و یاد آور خاطراتی که بار ها در دنیای مجازی (رسانه شاهد آن بوده، باشد. به این منظور مقاله حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از مطالعات انجام شده در این زمینه و با هدف معرفی ظرفیت ها و قابلیت های بالقوه گردشگری عشایری به عنوان گردشگری فرهنگی و در نوع خود گردشگری نوستالژیک، تدوین گردیده است. نتایج حاصل از مطالعات نشان میدهد که با توجه به پتانسیل بالای توریسم عشایری در ایران مانند پراکنش مکانی و تنوع فرهنگی و اقلیمی این قشر، میتوان با برنامه ریزی در راستای استفاده از این فرصت و بالفعل در آوردن تواناییهای بالقوه ی این بخش و شکوفایی هر چه بیشتر آن به منظور شناسایی پتانسیل های موجود، زمینه را برای این نوع گردشگری فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری عشایری، گردشگری نوستالژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319407>

